

درس دهم: پیشینه تاریخی استان

آیا با پیشینه تاریخی استان خود آشنا هستید؟ می‌دانید کدام اقوام و تمدن‌ها در این منطقه شکل گرفته‌اند و چه دستاوردهای مهمی را به یادگار گذاشته‌اند؟

استان آذربایجان غربی به دلیل موقعیت منحصر به فرد جغرافیایی در تمام قرون و اعصار چهار راهی برای عبور ملل و مرکزی برای تجارت بوده و از طرف دیگر محل برخورد اقوام، فرهنگ‌ها و تمدن‌های مختلف بوده است. ما در این درس شما را با پیشینه و ویژگی‌های تاریخی استان آشنا می‌سازیم.

سکونت اولیه در استان (غارنشینی)

تاریخ و پیشینه یک ملت همواره هویت و شخصیت یک جامعه را می‌سازد. در این بین استان آذربایجان غربی به‌عنوان گوشه‌ای از خاک ایران عزیز با داشتن آثار متعدد تاریخی از قدمت و پیشینه‌ای بس طولانی برخوردار بوده است.

یافته‌های باستان‌شناسی نشانگر آن است که قدیمی‌ترین آثار سکونت در استان مربوط به دوره پارینه‌سنگی میانی و به حدود ۴۰ هزار سال قبل از میلاد می‌رسد. آثار این سکونت تاکنون از دو محل به نام‌های غار تمتمان در نزدیکی دهکده تمتمان و غار داوار زاغاسی در مجاورت روستای میرآباد ارومیه که هر دو در کنار رودخانه نازلو قرار دارند، به دست آمده است.

بیشتر بدانیم

در این دوران آب و هوای استان گرم و بارانی و پیرامون آن جنگل و پراز مرداب و حیوانات وحشی بوده است. انسان‌ها در این دوران در غارهای طبیعی نزدیک رودخانه‌ها می‌زیستند و از طریق شکار امرار معاش می‌کردند و ابزارآلات سنگی را از سنگ چخماق می‌ساختند و حیوانات بزرگ از جمله گوزن، آهو و... را شکار می‌کردند. مدارک فرهنگی این غارنشینان به استناد ابزارهای سنگی به دست آمده به فرهنگ (لوآ لو آژین جدید) معروف است.

شکل ۱-۴- غار تمتمان - کنار رودخانه نازلو (نازلوچای)

آغاز روستانشینی در استان

آثار مربوط به قدیمی‌ترین روستاهای اولیه براساس یافته‌های باستان‌شناسی از هزاره ششم قبل از میلاد به بعد در مناطق ذیل به دست آمده است.

۱- شمال دریاچه ارومیه در دو تپه به نام‌های اهرنجان (سلماس) و قره تپه (جاده سلماس - طسوج)

۲- از نیمه دوم هزاره ششم به تعداد روستاهای استان افزوده می‌شود. از مهم‌ترین روستاهای این دوره می‌توان به حاجی فیروز (دشت سلدوز) و جلبر (ارومیه) اشاره کرد.

مردم این روستاها کشاورز و دامدار بوده‌اند و ظروفی سفالی می‌ساخته‌اند که در آن خمیره‌های گل و گیاه و کاه به طور ناقص پخته می‌شده است. این ظروف در دو نوع ساده یا منقوش ساخته شده، موضوع نقش‌های آن خطوط ساده هندسی بوده است. در این روستاها ابزارهای سنگی زیادی به دست آمده است که شامل تیغه‌های بلند و ابزارهای سنگی کوچک و بزرگ دیگر است که همه از جنس اُبسیدین می‌باشند.

شکل ۳-۴- ابزار سنگی مکشوفه از اهرنجان سلماس

شکل ۲-۴- وضعیت فعلی تپه اهرنجان سلماس

بیشتر بدانیم

از این محل‌ها سنگ‌ساب‌ها، کوبیدنی‌های سنگی، درفش‌های استخوانی و سردوک‌های سفالی که به پشم‌ریسی مربوط است به دست آمده است. به واسطه فراوانی این ابزارآلات کوچک و بزرگ اُبسیدینی، اهرنجان را در هزاره ششم پیش از میلاد به مرکز تهیه و صدور صنایع اُبسیدینی در شمال دریاچه ارومیه معرفی کرده‌اند. از مهم‌ترین روستاهای این دوره می‌توان به حاجی فیروز (دشت سلدوز) و جلبر (ارومیه) اشاره کرد. در تپه

حاجی فیروز واحدهای ساختمانی به طور مستقل از هم بنا شده و دارای نقشه ساختمانی مربع و مستطیل بوده‌اند. از مهم‌ترین دست‌سازهای مردم حاجی فیروز می‌توان به ظروف سفالی دست‌ساز چون کاسه، کوزه، فنجان خمیره ذخیره آذوقه و سینی پوست‌کنی اشاره کرد. سفال‌های حاجی فیروز که خمیره گل و گیاه داشته‌اند، در دو گروه ساده و منقوش ساخته شده‌اند.

تپه پیزدلی در روستای بارانی نقده (نزدیک سد مخزنی حسنلوی کنونی) از نظر گاه‌نگاری فرهنگ‌های پیش از تاریخ منطقه در مرحله بعد از فرهنگ حاجی فیروز قرار دارد و به فرهنگ دالما (قدمت ۴۱۰۰ - ۴۸۰۰ ق.م) معروف است.

از آثار مربوط به پیزدلی می‌توان به سفال‌های ساده و منقوش با موضوع نوارهای افقی و موازی، ابزارهای سنگی و ابزارهای ابسیدینی سردوک‌های از گل پخته و درفش‌های استخوانی اشاره کرد.

آغاز شهرنشینی در استان

هزاره چهارم قبل از میلاد مصادف با آغاز شهرنشینی اولیه در استان می‌باشد. در این دوره استان شاهد تحولات تازه‌ای بوده و تحت تأثیر ۲ حوزه فرهنگی قرار می‌گیرد.

۱- حوزه فرهنگی ماوراء قفقاز (کورا- ارس): در این دوره مهاجران زیادی از این بخش به شمال غرب کشور وارد می‌شوند و به تعداد سکونت‌گاه‌ها و مراکز جمعیتی استان افزوده می‌شود. از مهم‌ترین مراکز سکونتگاهی این حوزه می‌توان به: سه‌راهی دوز داغی (خوی) تپه گیجلر (ارومیه) یا نخجوان تپه در روستای باغستان ارومیه گوی تپه (ارومیه) و هفتوان (سلماس) اشاره کرد.

شکل ۴-۴- نمونه‌ای از سفال‌های تپه گیجلر ارومیه

شکل ۴-۷- بلاک مفرغی مکشوفه از گوی تپه ارومیه (نیمه دوم هزاره دوم پیش از میلاد)

شکل ۴-۶- ظروف سفالی تپه هفتوان سلماس (هزاره دوم پیش از میلاد)

شکل ۴-۵- نمایی از شمال تپه گیجلر ارومیه

۱- در ایران به فرهنگ کورا- ارس مشهور است.

۲- حوزه فرهنگی بین‌النهرین : منطقه ربط و سردشت در این دوره تحت تأثیر این حوزه فرهنگی قرار داشته و زودتر از سایر مناطق استان وارد دوره شهرنشینی شده است.

شکل‌گیری تمدن‌ها و دولت‌های محلی در استان

از هزاره اول ق.م چندین دولت مهم در منطقه وجود داشتند که با اهمیت‌ترین آنها دولت مانا بود.

الف) دولت مانا : این دولت در قرن‌های هفتم و هشتم ق.م سرزمین‌های جنوبی دریاچه ارومیه را در اختیار داشتند. مرکز حکومت این دولت زیرتو بود که آثار آن در نزدیکی بوکان در تپه قالاچی شناسایی شده است. رسم‌الخط این کشور آرامی بود. در رأس این کشور پادشاهی قرار داشت که امور مملکتی را با مشورت شورای شیوخ اداره می‌کرد. دولت منطقه‌ای مانا در تعاملات سیاسی منطقه نقش فعالی داشته و براساس صلاحدید گاهی به نفع و گاهی به ضرر دولت آشور و یا امپراطوری اورارتو وارد جنگ می‌شدند. اداد بزرگ‌ترین خدای مردم مانا بود. فرهنگ و تمدن مانا تقریباً در سطح تمدن اورارتو قرار داشت. یانزو، آزا و الوسونو از پادشاهان این دولت بودند. مردم مانا کشاورز و دامدار بوده و پرورش اسب نیز در بین آنها رایج بوده است.

شکل ۸-۴- قالاچی بوکان

شکل ۹-۴- تصویر انسان بالدار بر روی آجر

پیشینه و مفاخر استان

از آثار به دست آمده از هزاره اول ق.م می توان به تپه حسنلو در دشت سلدوز که یکی از مراکز حکومتی متعلق به این دوره است، اشاره نمود. در این تپه ۱۰ طبقه فرهنگی - تاریخی شناسایی شده است که طبقه چهارم آن معماری عظیمی مشتمل بر تالارها، بناهای مذهبی، فضاهای باز اجتماعی با اشیای ذی قیمت که مهم ترین آنها جام حسنلو می باشد، به دست آمده است. این جام از شهرت جهانی برخوردار است و در بدنه آن موضوعاتی درباره باورهای مذهبی متعلق به ساکنان زاگرس حک شده است.

شکل ۱۰-۴- تپه حسنلو- دشت سلدوز نقده

شکل ۱۲-۴- اشیای مکشوفه از حسنلو نقده (نیمه نخست هزاره اول پیش از میلاد)

شکل ۱۱-۴- جام زرین حسنلو یافته شده در منطقه حسنلو (نیمه نخست هزاره اول پیش از میلاد)

یکی دیگر از مراکز حکومتی متعلق به سده هفتم و هشتم ق. م (که فعلاً نام آن مشخص نیست) در منطقه جنوب غربی استان در ربط از توابع سردشت بوده است. از این محل خطوط میخی منقوش روی آجر به دست آمده است.

شکل ۱۳-۴- تپه ربط سردشت و آثار مربوط به آن

ب) دولت اورارتو : یکی دیگر از مهم ترین قدرت های منطقه در آن زمان، امپراطوری اورارتو بود. این امپراطوری در قرون هفتم و هشتم ق. م بخش های وسیعی از شمال، مرکز و غرب استان را تحت قلمرو خود داشت.

بانی دولت اورارتو، آرامو بود و امپراطوری این دولت توسط ساردوری اول تأسیس شد. مرکزیت این دولت ابتدا آراشکو بود. ساردوری اول مرکز این دولت را به نزدیکی وان منتقل کرد و آن را توشپا نامید.

شکل ۱۴-۴- کتیبه کله شین اشنویه

شکل ۱۵-۴ خط میخی مربوط به دوره اورارتو - محمودآباد ارومیه

شکل ۱۶-۴ لوح گل پخته بسطام
(قره ضیاءالدین ۶۴۵-۶۸۰ پیش از میلاد)

اشپوئینی، منوآ، آرگشتی، رۆسای اول و رۆسای دوم از جمله امپراطوران اورارتو بوده‌اند. شهر دژ بسطام بزرگ‌ترین شهر شناخته شده از اورارتو در شمال غرب ایران است و به استناد کتیبه میخی مکتوفه از آن توسط رۆسای دوم ساخته شده است (و آثار اورارتو در جمهوری آذربایجان، ارمنستان، ترکیه، شمال عراق، شرق سوریه و شمال غرب ایران و به خصوص در سطح استان پراکنده است). این آثار در استان آذربایجان غربی شامل شهر دژها، قلاع، مقابر صخره‌ای، یادمان‌های کوهی (کتیبه) و یا برافراشته به خط میخی اورارتوی و یا دو

زبانۀ میخی، اورارتویی و آشوری، معابد کوهستانی است. اورارتوها در فنون نظامی، ایجاد سد، احداث کانال و قنات، باغداری، سفالگری و فلزکاری بسیار توانا بوده‌اند.

شکل ۱۷-۴ دژ بسطام - قره ضیاءالدین

شکل ۱۸-۴- مجموعه تخت سلیمان - تکاب

شکل ۱۹-۴- مجموعه تخت سلیمان و کوه زندان - تکاب

شکل ۲۰-۴- نقش برجسته خان تختی سلماس - دوره ساسانیان

پس از شکل‌گیری حکومت‌های ماد، هخامنشیان و اشکانیان نوبت به ساسانیان رسید. در این دوره، استان آذربایجان غربی به دلیل وجود یکی از سه آتشکده مهم ساسانیان یعنی بنای آذرگشسب در تخت سلیمان تکاب از اهمیت زیادی برخوردار بوده است. تخت سلیمان مجموعه‌ای از کاخ‌ها و بناهای مذهبی است و همگی پیرامون یک دریاچه کوچک پرآب به وجود آمده‌اند. تخت سلیمان دارای برج و بارو دو دروازه است و آتشکده آذرگشسب که در آن آتشکده شاهی و سپاهیان نگهداری می‌شده داخل این مجموعه واقع شده است.

از دیگر آثار مهم این دوره می‌توان به نقش برجسته خان تختی در سلماس که تصویری از دو سوارکار است، اشاره کرد. عده‌ای از محققین این نقش برجسته را متعلق به اردشیر و پسرش شاپور اول می‌دانند. کلیسای آشوری مارس‌رکیس واقع در دامنه‌های کوه سیرارومیه از دیگر آثار مهم این دوره است.

برای مطالعه

آذربایجان غربی در دوره اسلامی

با ورود اعراب در سال ۲۲ هـ.ق به آذربایجان و پذیرش دین اسلام توسط مردم دین و فرهنگ اسلامی تأثیرات شگرفی را در تمام عرصه‌های زندگی مردم آذربایجان به جا گذاشته است. آیا می‌توانید بگویید دین و فرهنگ اسلام بر کدام یک از عناصر زندگی مردم تأثیر گذاشته است؟

سلسله‌های ایرانی بعد از اسلام مانند طاهریان، صفاریان، سامانیان و غزنویان که از شرق ایران برخاسته بودند و حکومت‌های مستقلی را تشکیل داده بودند، هیچ‌گاه نتوانستند قلمرو خود را به آذربایجان برسانند. در این مدت که از سال ۲۰۵ هـ.ق تأسیس سلسله طاهریان شروع و تا سال ۴۲۹ هـ.ق آغاز حکومت سلجوقیان بود، حکومت‌های محلی متعددی قدرت را در آذربایجان به دست گرفتند.

شکل ۲۱-۴- مسجد جامع ارومیه - دوره سلجوقی

در آغاز قرن پنجم هـ.ق ترکان غز به فرماندهی سلجوقیان نخست با دسته‌های کوچک و سپس با تعداد بیشتری آذربایجان را به تصرف خود درآوردند. در نتیجه اهالی ایرانی و مردم نواحی ماوراء قفقاز و مجاور آن حکومت ترکان غز را پذیرفتند. از مهم‌ترین آثار مربوط به این دوره می‌توان به مقبره سه گنبد (۵۸۰ هـ.ق) و مسجد جامع ارومیه (۶۷۶ هـ.ق) اشاره کرد.

در دوره خوارزمشاهیان، مغولان به فرماندهی چنگیزخان به ایران حمله کردند. با حمله مغولان و هلاکوخان ایلخان (۶۵۴ هـ.ق) حکومتی تشکیل شد که نفوذ قلمرو آن تا شام ادامه داشت. پس از تضعیف ایلخانان مغول امرای مستقل از جمله جلایریان، ترکمانیان، در آذربایجان حکومت کردند.

پس از روی کار آمدن شاه اسماعیل اول صفوی (۹۰۷ هـ.ق) آذربایجان به عنوان پایگاه اصلی و مرکز عمده گردآوری قوای نظامی برای شاهان صفوی تبدیل شد. در دوره صفویه آذربایجان محل جنگ‌های خونین

شکل ۲۲-۴- محراب مسجد جامع ارومیه - دوره ایلخانی

شکل ۲۴-۴- نمایی از سه گنبد ارومیه

شکل ۲۳-۴- نمایی از داخل مسجد جامع ارومیه

میان سپاهیان شاه اسماعیل صفوی و سلطان سلیم عثمانی شد. بنای یادبود سید صدرالدین شیرازی وزیر اعظم شاه اسماعیل صفوی و شهدای جنگ چالدران در نزدیکی سیه چشمه گواهی بر این ادعاست. از دیگر آثار مهم دوره صفوی می توان به بازار شهر خوی، قلعه مرزی بردوک (در سرو ارومیه که دارای فضاهای تدافعی، مسجد و آب انبار است)، سدسنگی تازه شهر سلماس، سد قورومیش در نزدیکی بوکان اشاره کرد. پس از سقوط دولت صفویه آذربایجان به دست دولت عثمانی افتاد. دیری نپایید که نادر شاه افشار آذربایجان را از تصرف دولت عثمانی بیرون آورد و در دشت مغان در سال ۱۱۴۸ هـ. ق (۱۷۳۵ میلادی) تاجگذاری کرد.

شکل ۲۶-۴- قلعه بردوک - سرو ارومیه

شکل ۲۵-۴- مقبره سید صدرالدین - چالدران

کریم خان زند در سال ۱۱۷۵ ه.ق آذربایجان را از دست خوانین محلی که پس از مرگ نادرشاه قیام کرده بودند، باز پس گرفت. بعد از مرگ کریم خان بار دیگر خوانین محلی سر برآوردند تا اینکه آقا محمدخان در سال ۱۲۰۵ ه.ق موفق شد آذربایجان را کاملاً مطیع خود سازد.

آذربایجان در دوره معاصر

ناکارآمدی حکومت قاجار منجر به بروز جنگ‌های خونین بین ایران و روسیه و انعقاد قراردادهای ننگین گلستان ۱۲۲۸ ه.ق و ترکمان‌چای ۱۲۴۳ ه.ق و در نتیجه جدا شدن قسمت‌هایی از شمال آذربایجان از ایران شد. در این دوره آذربایجان چنان اهمیت داشت که ولیعهدهای قاجار قبل از به پادشاهی رسیدن حاکم آذربایجان می‌شدند. یکی از مقاطع مهم دوره قاجاریه شکل‌گیری انقلاب مشروطیت بود که آذربایجان نقش مهمی در تحول سیاسی و اجتماعی آن دوره به عهده داشته است. در واقع پس از تهران، آذربایجان مهم‌ترین نقش را در شکل‌گیری انقلاب مشروطیت ایفا کرده است. با اشغال آذربایجان از طرف روس‌ها آثار انقلاب مشروطیت در آن به‌طور موقت از میان رفت. این هجوم با هم پیمانی دولت انگلیس به بهانه حفاظت از اقلیت‌های خارجی مقیم آذربایجان در سال ۱۳۲۸ ه.ق منجر به اشغال آذربایجان شد.

با آغاز جنگ جهانی اول (۱۹۱۴ میلادی) آذربایجان مورد تهاجم نیروهای روسیه قرار گرفت. پس از انقلاب روسیه در سال ۱۹۱۷ میلادی روس‌ها آذربایجان را تخلیه کردند. از سال ۱۳۰۰ شمسی به بعد تغییر و تحولات بسیاری در ساختارهای اقتصادی، اجتماعی و شهری کشور صورت گرفت که منجر به ایجاد تشکیلات اداری در درون شهرهای استان و کشور شد.

شکل ۲۷-۴- پل هوایی بر روی رود قطور (قطورچای) - خوی

شکل ۲۹-۴- ساختمان شهرداری

شکل ۲۸-۴- ساختمان شهربانی

در جنگ جهانی دوم در زمان محمد رضا شاه در سال ۱۳۲۰ نیروهای شوروی وارد استان‌های شمال ایران از جمله آذربایجان شدند. این نیروها در آغاز ماه مه ۱۹۴۶ میلادی (۲۱ آذرماه ۱۳۲۵) به دنبال طرح مسئله آذربایجان در سازمان ملل متحد که به شکاف رسمی بین متفقین منجر شد، آذربایجان را تخلیه کردند.

شکل ۳۰-۴- مسجد اعظم ارومیه و حضور گسترده مردم در انقلاب

با شروع انقلاب اسلامی مردم آذربایجان غربی نیز با فداکاری‌ها و دلاوری‌های بی نظیر خود در سال ۱۳۵۷ دوش به دوش مردم سایر استان‌ها در پیروزی انقلاب اسلامی نقش مهمی را ایفا کردند. انقلاب اسلامی به عنوان یک انقلاب ایدئولوژیک تأثیر عمده‌ای در نظام اقتصادی و اجتماعی و سیاسی استان داشته است.

درس یازدهم: نقش مردم استان در دفاع از کیان و مرزهای ایران اسلامی

استان آذربایجان غربی به دلیل موقعیت جغرافیایی خود در طول تاریخ محل تلاقی و برخورد اقوام و تمدن‌های مختلف بوده است و همین موقعیت حساس در ادوار مختلف منجر به حضور و تهاجم بیگانگان همچون یونانیان، رومی‌ها، مغولان، عثمانیان، روس‌ها، انگلیسی‌ها و در دهه‌های اخیر رژیم بعثی به این منطقه شده است.

در این میان مردم استان به منظور دفاع از کیان و نوامیس خود در مقابل هجوم بیگانگان مقاومت کرده‌اند و شهدای بسیاری را در پاسداری از مرزهای خود تقدیم میهن عزیز کرده‌اند.

پس از پیروزی انقلاب اسلامی، رژیم بعثی عراق در ۳۱ شهریور ماه ۱۳۵۹ به مرزهای میهن اسلامی ما حمله کرد. آذربایجان غربی به دلیل داشتن مرز مشترک با این کشور (از کوه‌های دالامیر تا انتهای شهرستان سردشت) در طی جنگ تحمیلی چهار نقش عمده را در دفاع از مرزهای ایران اسلامی داشته است.

۱- نقش رزمندگان و مردم استان آذربایجان غربی در دفاع از مرزهای مشترک به طول ۲۰۰ کیلومتر
رزمندگان و مردم قهرمان آذربایجان غربی و دیگر نقاط کشور، در طول دوران دفاع مقدس عملیات‌های غرورآفرین و

شکل ۳۱-۴- اعزام نیروهای مردمی استان به جبهه‌های حق علیه باطل

پیروزمندانه‌ای را در کلیه مناطق استان اجرا و از هرگونه اشغالگری و تجاوز به خاک مقدس ایران اسلامی جلوگیری کردند و حماسه‌های بدیعی را خلق نمودند. از مهم‌ترین عملیات‌هایی که در مرزهای مشترک این استان صورت گرفت، می‌توان به موارد جدول ۱-۴ اشاره کرد.

جدول ۱-۴- مهم‌ترین عملیات‌ها در مرزهای مشترک استان

ردیف	نام عملیات	مناطق عملیاتی	تاریخ عملیات
۱	والفجر ۲	در منطقه حاجی عمران	۶۲/۴/۲۹
۲	قادر	در منطقه مرزی اشنویه و کله‌شین	۶۴/۶/۱۸
۳	کربلای ۲	جنوب و غرب حاجی عمران	۶۵/۶/۱۰
۴	کربلای ۷	جنوب و غرب حاجی عمران	۶۵/۱۲/۱۲
۵	نصر ۵	مناطق مرزی سردشت	۶۶/۴/۳
۶	نصر ۷	مناطق مرزی سردشت	۶۶/۵/۱۴
۷	نصر ۹	حاجی عمران	۶۶/۹/۱
۸	سکانیان	مناطق مرزی پیرانشهر	۶۷/۴/۲۱

۲- نقش رزمندگان و مردم استان در برقراری امنیت داخلی

پس از پیروزی انقلاب اسلامی علی‌رغم تلاش‌های استکبار جهانی در برهم زدن وحدت و ایجاد اغتشاش و بی‌ثباتی در منطقه، مردم استان با هوشیاری تمام و با حفظ وحدت و یکپارچگی توانستند توطئه‌های دشمنان را خنثی کنند و در این راه سرداران بزرگواری همچون شهید امینی، شهید بروجردی، شهید کاوه و... با نثار جان خود موجبات ثبات و امنیت را در استان فراهم کردند.

شکل ۳۲-۴- شهید مهدی امینی و حضور نیروهای بسیجی در برقراری امنیت داخلی استان

۳- نقش رزمندگان و مردم استان در مقابله با بمباران‌های هوایی دشمن

دشمن بعثی در طول ۸ سال جنگ تحمیلی بارها مناطق مختلف استان را بمباران کرد و جمع کثیری از کودکان و مردم غیر نظامی و بی‌گناه را به خاک و خون کشید. مهم‌ترین مناطق بمباران شده استان عبارت‌اند از:

۱- بمباران هوایی شهرستان ارومیه: در طول جنگ تحمیلی این شهرستان بیش از ۱۵ بار بمباران شد و شدیدترین آن در تاریخ ۶۵/۱۱/۱۱ صورت گرفت که منجر به شهادت ۳۶۳ نفر از فرزندان این آب و خاک گردید.

۲- بمباران شیمیایی سردشت: این بمباران یکی از فجیع‌ترین بمباران‌های تاریخ بشر بوده که در ۶۴/۴/۷ صورت گرفت و منجر به شهادت ۱۱۰ نفر گردید. این بمباران ۶۰۰ نفر جانباز و هزاران نفر مصدوم برجای گذاشت و آثار این جنایت هولناک هنوز هم در برخی از مصدومین این شهر دیده می‌شود. به همین دلیل ۸ تیرماه را روز مبارزه با سلاح‌های میکروبی و شیمیایی در ایران نام‌گذاری کرده‌اند.

۳- بمباران سایر مناطق: علاوه بر موارد ذکر شده مناطقی چون پیرانشهر، سلماس، میاندوآب، مهاباد، نقده، بوکان، خوی، تکاب، شاهین دژ، اشنویه بارها در طول جنگ تحمیلی توسط نیروی هوایی عراق بمباران شد.

۴- نقش رزمندگان و مردم استان در دفاع از مرزهای کشور (فرامنطقه‌ای)

مردم سلحشور و غیرتمند استان همانند سایر هموطنان علاوه بر دفاع از مرزهای استان با حضور در جبهه‌های جنوب و غرب کشور و تقدیم شهدای گرانقدر دین خود را به میهن عزیز ادا کردند و با حضور داوطلبانه خود به یاری مردم سایر استان‌های ایران از قبیل خوزستان، ایلام، کرمانشاه و کردستان شتافتند و در کنار دیگر هموطنان دشمن بعثی را از خاک ایران بیرون کردند. سرداران و فرماندهان سلحشوری همچون شهید مهدی باکری (فرمانده لشکر ۳۱ عاشورا)، شهید حمید باکری (معاون لشکر ۳۱ عاشورا) ضمن هدایت رزمندگان

شکل ۳۳-۴- شهید مهدی باکری و نیروهای بسیجی حاضر در جبهه‌های حق علیه باطل

و بسیجیان در خطوط مقدم جبهه‌ها با تبار خون خود دین خود را به انقلاب و آرمان‌های آن ادا کردند. از مهم‌ترین عملیات‌هایی که با حضور رزمندگان پرتوان آذربایجان غربی در مرزهای غربی و جنوبی انجام گرفته می‌توان به عملیات‌های زیر اشاره کرد:

- ۱- عملیات بیت المقدس، ۲- فتح المبین، ۳- عملیات خیبر، ۴- عملیات بدر، ۵- عملیات کربلای ۵ و غیره

استان آذربایجان غربی با تقدیم حدود ۱۲ هزار شهید و حدود ۷ هزار جانباز و حدود ۲ هزار آزاده دین خود را به ایران عزیز ادا کرده است.

مشاهیر علمی، ادبی، هنری و ... و سرداران شهید استان آذربایجان غربی

آذربایجان غربی این سرزمین کهن و باستانی از دیرباز مهد هنرمندان، شاعران، خوش‌نویسان، ادبا و سرداران نامدار بوده است که هر کدام فصلی را در تاریخ علم و ادب و هنر و عرفان برای خود بازگشوده‌اند و سر منشأ خیرات و برکات برای استان ما بوده‌اند. در این درس شما را با بعضی از مشاهیر استان به طور اجمال آشنا خواهیم کرد.^۱

۱- قاضی سراج‌الدین اورمی (۶۸۲-۵۹۴ قرن هفتم): وی قاضی‌القضات قونیه و از شاگردان امام فخر رازی بود در علم اصول فقه و حکمت و ادب در عصر خود بی‌نظیر بوده است. تألیفات وی عبارت‌اند از: الحاصل الحصول در اصول فقه، مطالع الانوار در منطق، لطائف الحکمه به زبان فارسی و مجمل الحکمه به زبان فارسی.

۲- حسام‌الدین چلبی اورمی الاصل (قرن هفتم ه.ق): به گفته ذبیح الله صفا مشوق مولانا در تنظیم مثنوی بوده و تا آخر در این راه با او همراهی کرده است. در دیوان شمس در وصف وی چنین گفته شده است: کای شه حسام‌الدین حسن، میگوی با آن شه که من / دل را غلاف معرفت بهر حسامت می‌کنم.

۳- صفی‌الدین ارموی (۶۹۳-۶۱۳ ه.ق): مکنی به ابوالمفاخر، موسیقیدان بزرگ ایران در عالم اسلام پس از فارابی، و همچنین از خوش‌نویسان و علمای ریاضی و فقه زمان خود بود. استاد بزرگ‌ترین خطاط اسلامی یاقوت مستعصمی، رئیس کتابخانه بزرگ بغداد بوده و به گفته کیزوتر مستشرق آلمانی دستگاه موسیقی او کامل‌ترین دستگاه گام بوده است. مهم‌ترین اثر وی ادوار است که در ردیف بهترین آثار موسیقی عالم است.

۴- آیت‌الله سید ابوالقاسم خویی: از علمای فقه و اصول و مدرس عرفان و فقاقت

در نجف و از مفسران و قرآن پژوهان عالیقدر اسلام بوده که در ۱۵ ماه رجب ۱۳۱۷ در شهرستان خوی دیده به جهان گشود و در ۲۱ سالگی نزد مراجع بزرگ و مدرسان عالی مقام از جمله آیات عظام میرزا محمدحسین نائینی، شیخ محمدحسین اصفهانی، حاج شیخ مهدی مازندرانی، شیخ مرتضی طالقانی و سید ابوالقاسم خوانساری به کسب علم و معارف اسلامی مشغول شد. پس از ۲۰ سال تحصیل در نجف اشرف به درجه اجتهاد رسید. از شاگردان برجسته ایشان آیت‌الله بهجت را می‌توان نام برد. از مهم‌ترین تألیفات وی عبارت‌اند از: اجودالتقریرات، منهاج‌الصالحین، توضیح‌المسائل، البیان فی التفسیر القرآن و نفحات الاعجاز و از مهم‌ترین اقدامات او می‌توان به

شکل ۳۴-۴

۱- البته گفتنی است که به دلیل کثرت مشاهیر استان فقط به منتخبی از مشاهیر استان اشاره شده است.

تأسیس کتابخانه در مشهد، مدینه العلم در قم و دارالعلم در نجف اشرف و تأسیسات فرهنگی و پژوهشی در نقاط مختلف جهان از جمله در بمبئی، بانکوک، داکا، نیویورک، لندن، فرانسه و ... که نقش مهمی در تبلیغ تشیع در جهان داشته است اشاره نمود.

۵- نیمتاج سلماسی (۱۲۸۵ ه.ش): از زنان نامی نویسنده دوره مشروطیت در ایران بوده است. شاعری چیره دست و به ادبیات ترکی و فارسی تسلط داشته است. از سروده های او چکامه کاوه به هنگام شورش آذربایجان و شعر «پیام ما به تهران» مشهور است.

۶- شیخ تاج الدین محمود اشنوی: عارف و شاعر قرن ششم بوده و القاب وی سلطان المحققین و ملک الحکما بوده است. از تألیفات او می توان رساله عرفانی غایه الامکان را نام برد.

۷- یعقوب آژند (۱۳۲۸ ه.ق) (متولد میاندوآب): استاد دانشگاه و مؤلف و مترجم در رشته ادبیات فارسی است. از تألیفات وی می توان به اسنادی از مطبوعات ایران، کتاب شناسی ادبیات داستانی ایران، قیام های مردمی در قرن هفتم - هشتم و از ترجمه های او به ادبیات اسلامی هند، ادبیات داستانی ایران و ممالک اسلامی و ... اشاره کرد.

۸- عبدالرزاق بیگ دنبلی (۱۲۴۳-۱۱۷۶ ه.ق) (متخلص به مفتون): وی متولد خوی می باشد، مولانا مفتون در نظم و نثر السنه پارسی و تازی مسلط بود. بر نکات ادب و معرفت شاعران و روایان عرب اطلاع کامل داشت مهم ترین تألیفات وی عبارتند از: حدائق الجنان، تجربه الحرار و تسلية الابرار، حدیقه مآثر سلطانه و جامع خاقانی و ... می باشد.

۹- میرزا عباس علی خان افشار (ملقب به صبور) (متولد تکاب): از شاعران خوش طبع قرن چهاردهم هجری و متخلص به صبور می باشد. وی از مردان نیکوکار و آزادیخواه و فرهنگ دوست استان و کشور بود. اشعار زیادی از وی به زبان فارسی و ترکی در قالب غزل به جای مانده است.

۱۰- علامه میر عبدالله بیتوشی (۱۲۱۱-۱۱۶۰ ه.ق) (متولد سردشت): روحانی، شاعر، عالم، فاضل و از بزرگان لغویون عصر خود منسوب به آران (قشلاق) است، ۱۲۱۱ ه.ق در علم معقول و منقول سرآمد علمای عصر خود در بغداد بود. از آثار او می توان به الکافی در عروض و قوافی، طریقه البصائر الی الحدیقه السرائر، الموائد المبسوطة فی الفوائد الملقوطة (این منظومه شامل ۱۵ بیت در ویژگی های حضرت رسول (ص)) را نام برد.

۱۱- ملامحمد تایران (طایران ماکویی) (سده ۱۱ ه.ق): وی مردی فاضل، شاعر، ادیب و سخنور بود. مهم ترین آثار وی عبارتند از: حکایت شیخ صنعان و قه ولی نه اسپاره ش (گفته اسب سیاه) می باشند.

۱۲- حسینقلی افتخاری بیات (۱۲۸۲ ه.ق): مؤلف کتاب تاریخ ماکو که نسخه اصلی آن در ماکو نگهداری می شود.

۱۳- محمد قاضی مهابادی (۱۲۹۲-۱۳۷۶ ه.ش): وی از نویسندگان توانا و صاحب سبک، مترجم متبحر و برجسته در دوره معاصر بوده است. از آثار مهم وی می توان به ترجمه دوره کامل داستان دُن کیشوت اثر سروانتس ترجمه کلود ولگرد از ویکتور هوگو، سپیددندان اثر جک لندن، شاهزاده و گدا اثر مارک تواین و ... اشاره نمود. نتیجه تلاش او در طول ۵۰ سال ترجمه ۶۸ اثر ماندگار بوده است.

۱۴- شهید مهندس مهدی باکری فرمانده لشکر (۳۱ عاشورا): وی در سال ۱۳۳۳ در شهرستان میاندوآب دیده به جهان گشود، تحصیلات متوسطه را در ارومیه به پایان رسانید و سپس برای ادامه تحصیل در رشته مهندسی مکانیک روانه تبریز شد و در

شکل ۳۵-۴- شهید مهدی باکری

دانشگاه فعالیت‌های سیاسی و مذهبی داشت که پس از پیروزی انقلاب اسلامی به عضویت سپاه درآمد و نقش مؤثری در امنیت و ثبات منطقه در اوایل انقلاب به‌عهده داشت. همزمان با خدمت در سپاه ۹ ماه به‌عنوان شهردار ارومیه و مدتی مسئول جهاد سازندگی استان بود. با شروع جنگ به جبهه‌های نبرد شتافت و در عملیات فتح‌المبین به‌عنوان معاون تیپ نجف اشرف مشغول نبرد گردید و چندین بار از ناحیه چشم و سینه و کمر زخمی شد. به خاطر درایت و رشادت‌ها و صفا و خلوص زیادش به فرماندهی لشکر (۳۱ عاشورا) منسوب گردید و حماسه بیادماندنی زیادی را آفرید در عملیات خیر برادر و معاون او حمید به جمع شهدا پیوست و خود نیز یک سال بعد ۶۳/۱۱/۱۵ در عملیات بدر به درجه رفیع شهادت نائل گشت.

شکل ۳۶-۴- شهید مهدی امینی

۱۵- شهید مهدی امینی: وی در سال ۱۳۳۲ در یک خانواده متدین در ارومیه متولد شد پس از طی تحصیلات متوسطه در سال ۱۳۵۰ وارد دانشگاه علم و صنعت تهران شد. در رشته مهندسی ساختمان تحصیل خود را به پایان رساند وی مبارزات انقلابی خود را از دوران دانشجویی آغاز کرد. پس از پیروزی انقلاب و با شروع جنگ تحمیلی عازم جبهه‌های جنوب شده و دوش به دوش سردارانی چون باکری و... در آبادان در جبهه‌های جنگ مشغول نبرد شد. در بهمن ۱۳۵۹ با دعوت سپاه به ارومیه بازگشت و فرماندهی عملیات این شهر را به‌عهده گرفت و با صلاحیت و درایت تمام در جهت اعتلای ثبات و امنیت استان به درجه رفیع شهادت نائل آمد.

۱۶- شهید حمید باکری قائم مقام لشکر (۳۱ عاشورا): شهید «حمید» در سال ۱۳۳۴

شکل ۳۷-۴- شهید حمید باکری

در شهرستان ارومیه دیده به جهان گشود او نیز چون برادرش از هوش سرشاری برخوردار بود و با وجود یک‌سال فاصله سنی در تمام امورات مطیع برادرش بود. در سال ۱۳۵۵ به ترکیه و از آنجا به سوریه رفت تا دوره چریکی ببیند. بعد از آن برای تحصیل به آلمان رفت اما با مهاجرت امام خمینی «ره» به پاریس عزیمت نمود با شروع جنگ تحمیلی عازم جبهه‌ها شد و فرماندهی خط مقدم ایستگاه ۷ آبادان را عهده‌دار شد. او در عملیات بیت المقدس نقش مؤثری در گشودن دژهای محکم دشمن هنگام ورود به خرمشهر ایفا نمود، سرانجام به‌عنوان جانشین لشکر ۳۱ عاشورا همراه با برادرش مهدی باکری حماسه آفرینی نمود. در عملیات خیر همراه با نخستین گروه پیش‌تاز قبل از آغاز عملیات مخفیانه در خاک دشمن پیاده شد و با بی سیم خیر تصرف پل مجنون را اطلاع داد، حمید به خاطر حفظ پل و جلوگیری از عبور دشمن تا پای جان ایستاد و سرانجام به آرزوی دیرینه‌اش شهادت نائل آمد.

۱۷- محمد اوراز (۱۳۸۲-۱۳۴۸): محمد اوراز متولد ۱۳۴۸ از شهرستان نقده

می‌باشد. او فعالیت‌های کهنوردی خود را از دوره جوانی آغاز کرد. در سال ۱۳۷۶ به عضویت تیم ملی کهنوردی کشور درآمد. وی با اراده پولادین خود به اکثر قله‌های مشهور ایران و جهان صعود کرده بود. اوراز اولین ایرانی از دیار پهلوان خیز آذربایجان غربی بود که پرچم پرافتخار ایران

اسلامی را بر فراز اورست برافراشت. مهم‌ترین صعودهای وی عبارتند از:

شکل ۳۸-۴- محمد اوراز

- ۱- قله راگپوشی (۷۷۸۸ متر) پاکستان
- ۲- قله اورست (۸۸۴۹ متر) هیمالیای نپال
- ۳- قله جویو (۸۲۰۱ متر) هیمالیای تبت
- ۴- قله شیشاپانگما (۸۰۳۶) هیمالیای تبت
- ۵- قله مالکالو (۸۴۶۳) هیمالیای نپال
- ۶- لوتسه (۸۵۱۱ متر) هیمالیای نپال

۷- قله گاشربروم ۸۰۶۴ متر پاکستان صعود تا ارتفاع ۷۹۰۰ متری. در این صعود درحالی که ۱۶۸ متر با فتح قله فاصله داشت به دلیل ریزش بهمن حدود ۶۰۰ متر سقوط کرد و در تاریخ ۸۲/۶/۱۶ دارفانی را وداع گفت.

بیشتر بدانیم

- ۱- بنیان‌گذار تعلیم و تربیت به روش نوین در ارومیه آقای حسین خان مستشاری بوده است.
 - ۲- مؤسس اولین مدرسه طب در ارومیه و در ایران دکتر کاگران بوده است.
 - ۳- مؤسس اولین مدرسه به سبک نوین دکتر پرکینز موس بوده است.
- اولین مدارس در ارومیه
- ۱- مدرسه کمالیه: به همت میرزا ابوالفضل حکمت از اندیشمندان ارومیه بنا شده است.
 - ۲- مدرسه اسلامیة: به همت محمدحسن خان امیرنظمی افشار (اولین شبانه روزی رایگان برای مستمندان) بنا شده است.
 - ۳- نوید دانش: نخستین مدرسه مهم ارومیه به همت حسین خان مستشاری دایر گردید.
 - ۴- فرهنگ دوستان ارومیه: حاج محمدحسن امیرنظمی افشار، مصطفی خان منوچهری، بانونوش آفرین، بدرالملوک انصاری، بتول رضایی، نادره امین، زینبده امینی، کبری تسلیمی و عشرت وزیری بوده‌اند.